

Krigs minder fra Kongerslev. 1.

Den 9.april 1940 fløj tyske transportflyvere så lavt over vort hus i Kongerslev at vi tydeligt kunne se piloterne . Krigen var kommet til Danmark.

Senere besatte tyskerne salen på Kongerslev Hotel og Victor Sommers tidligere hotel, sal og værelser.

Tyskerne demonstrerede deres tilstedeværelse med marcher gennem byen og holdt paroler hvor alle soldaterne stor på geled i Danmarksgade udenfor hotelsalen. Bag rækværket på muren overfor holdt en tysk officer en dundertale afsluttet med et Heil Hitler.

Når cyklende tyske soldater gik på indkøb tog de altid cykelstyret med ind i forretningen. Cykler og isæt dæk var jo en mangelvare.

Efterhånden blev tyskerne meget nervøse over de mange aktioner frihedskæmperne gennemførte og af Tysklands nederlag på fronterne, derfor satte de i de sidste par år bevæbnet vagt ved hotelsalens indgang .

Mod enden af krigen kom der mange flygtninge til byen og skolen blev beslaglagt til at huse dem.

Der blev handlet meget med rationeringsmærker til smør og sukker. Man byttede meget tit mærker til tobak med tyskerne. Grønthandler Ingvard Pedersen solgte rigtig mange rationeringsmærker, men blev til sidst anmeldt og kom for dommeren i Terndrup. Dommeren ville vide hvem der købte hans rationeringsmærker, hvortil Ingvard svarede at når han nu stod overfor dommeren var den første han kom i tanker om dommerens kone. Derefter blev sagen henlagt.

Vi var tre venner der kom vidt omkring med mange aktiviteter, ofte ud til ”Bette skoven” som vi kaldte den . Skoven fandtes dengang lige nedenfor ”Nygård” der findes på højre side på vej mod Komdrup.

Bag ved Nygården havde tyskerne en hestestald med bolig for hestepasserne For enden af stalden havde tyskerne en affaldsdyngede med brugte tyske bøger , jernaffald m.m. .Vi listede os tit til at se om der var noget vi kunne bruge og en aften finder jeg i skumringstiden en defekt maskinpistol .

Netop som jeg har samlet den op kommer der en tysker rundt om stalden, antageligt i et naturligt ærinde. Da han ser mig stå med en maskinpistol udstøder han et brøl og farer tilbage for at alarmere de andre.

Vi løber ned mod skoven som vi når inden tyskerne kommer ud, men i bunden af en stor fordybning bliver min højre fod fanget af enden på en rulle kraftig hegnstråd. Trådens krogformede ende var boret igennem snørebånd og klap på min gummisko og ind i vristen så jeg bogstavelig talt var kroget fast.

Vi kunne høre tyskerne råbe o, men de turde åbenbart ikke gå ind i den halvmørke skov så jeg fik løsnet snørebåndet og vredet krogen ud af vristen .

Mine kammerater støttede mig ned til vore cykler der var gemt i grøften på Refsnæsvej .

Da jeg kom hjem med den ene sko sjappende fuld af blod blev mine forældre noget chokerede og ikke mindre da hun hørte hvordan det var sket.

Maskinpistolen fortalte jeg ikke noget om, den blev gemt i tørvehuset indtil befrielsesdagen hvor jeg løb ud på gaden med den og forskrækkede tyske soldater og flygtninge alt imens jeg råbte "Hitler ist kaput", indtil min far opdagede det og beordrede mig ind.

Antagelig julen 1944 fik jeg en signallygte i julegave. Den skulle jeg da lige prøve af og begyndte at morse tilfældige blink fra hushjørnet over imod vagten udenfor hotellet. Det fandt jeg hurtigt ud af var lidt for god en måde at prøve lygten på for vagten blev fuldstændig hysterisk bange for noget var i gære og slog alarm til de øvrige i salen. Jeg stak hurtigt af og ind i sikkerhed hvorfra jeg kunne høre tyskerne råbe op en rum tid derefter. Familien anede ikke noget og undrede sig over hvad der mon kunne være sket.!

Frihedskæmper-gruppen i Kongerslev

Jeg husker nogle af medlemmerne som --Holger Bundgård, uddeler Alfred Rasmussen, dyrlæge Rahbeck, lærer Høgholt, gårdejer Eli Jakobsen?? og gårdejer Aksel Riese??, og ???? samt min far, hvilket jeg naturligvis ikke fik at vide. Det undrede mig derfor at vi uset og med påbud om ikke at måtte omtale det, skulle trække en tynd kobbertråd fra gavlvinduet over til den højeste gren i et træ oppe i haven.

Det var en ekstra stor antenne opsat for bedre at kunne høre BBC komme med de mest underlige hilsener, som vi altid skulle lytte til i stor stilhed.

En dag opdager min lillebror Ole og jeg at der var blevet klippet et hul i hegnet i havens øverste hjørne ud mod vejen. Vi fandt det meget mærkeligt og endnu mere underligt at far ikke mente vi behøvede at reparere hullet. Det var naturligvis en flugtvej hvis Gestapo skulle dukke op.

Gruppen modtog en enkelt våbenedkastning der ikke gik helt problemfrit.

Nedkastningen skete på en mark langs skoven ved Grønhøjgård.

Den engelske pilot opdager for sent lygterne frihedskæmperne markerede området med og foretager i den meget lave højde en vending der uheldigvis går lige ned over den mørklagte by hvor de dybt brummende motorer vækker hele byen og tyskerne der farer ud af hotelsalen med høje råb. I andet forsøg kaster englænderen hurtigst mulig containerne med våbnene ud og forsvinder inden han får en jager efter sig.

Uheldigvis lander den sidst kastede container på modsatte side af vejen mod Nr.

Kongerslev og bliver ikke fundet af gruppen der i sagens natur har meget travlt med at fjerne containerne og komme væk da de er klar over tyskerne må være alarmeret.

Den sidste container bliver dagen efter fundet af markens ejermand og anmeldt hvilket gør situationen endnu mere alvorlig nu tyskerne får vished for hvad der foregik og er klar over der antagelig må være en modstandsgruppe i byen.

Gruppens medlemmer aftaler et signal om alt vel med aftalte tegn i vinduerne, min

far brugte en bordflagstang med flaget på hel.

Min far var udrustet med en kæmpestor fuldskæftet Remington riffel der var næste lige så lang som han var høj og en 11 mm Colt pistol, samt en Ananas håndgranat. Med den udrustning skulle han sinke tyskerne hvis de kom mod nedkastningsstedet. Følgen af den opsigtsvækkende flyvning over Kongerslev by og den senere fundne container blev at vi fik at vide lærer Høgholt er på rekreation med et halsonde så han ikke kan undervise og dyrlæge Rahbeck var taget på en længere ferierejse. Det er dem jeg kan huske der ”gik under jorden”.

Containerne gemte Holger Bundgård under halmen i sin lade hvorfra de, skjult under en del gammelt jern ,på et senere tidspunkt blev kørt til Aalborg .

Engelsk bombning af Aalborg

En aften kunne vi i retningen mod Aalborg høre flyvere og nogle fjerne brag Min far fik os med op på bakken bag skolen hvorfra vi havde udsyn mod Aalborg og kunne se lyskasterne feje over himlen efter de Engelske bombeflyvere der bombede Aalborg Flyveplads.

Tyske dækningsanlæg i Kongerslev

Tyskerne lavede mange sikringsanlæg i Heden og på vejen derop til gennem skoven fra Kirken og Kapellet havde tyskerne gravet bildækninger og depoter ind i venstre skråning, kamufleret med net og overbygninger.

Oppe på hedearealet i siderne vendt mod Øst var der gravet løbegrave og skyttehuller, de ventede åbenbart englænderne ville trænge ind fra kysten.

En dag ser vi i Heden et besynderligt køretøj blive afprøvet kørende op og ned af kæmpehøjede. Det var ret smalt og højt styret med et motorcykelstyr på et forhjul og og bagtil trukket af larvefødder. Vi fandt aldrig ud af hvad det skulle anvendes til ,har ikke i nogen film ,eller andre steder set noget lignende ,men besynderligt var det og en hasarderet kørsel .

Tyskerne havde skydebane i sandgraven til venstre øverst i Kongensgade (sånen,sandene) mod Svanfolk . Vi gravede mange projektiler ud af sandet hvor skiverne var opstillet, patronhylstrene samlede tyskerne omhyggeligt sammen .Der var en lang skydebane i Heden nederst i Rigsdale (ri´ståle) med en vold og en dækgrav bagved .

På bakkekammen på højre side ud af Refsnæsvejen ca. ovenfor Franzens bogtrykkeri anbragte tyskerne attrapper af en tank´s og to luftværnskanoner som lokkemad til at skyde på , eller skræmmemiddel for engelske jagere .

På samme mark lidt nærmere byen hold tyskerne nogle gange skydeøvelser med ret store kanoner rettet mod øst. De skulle antagelig indskydes til bestemte målpunkter såfremt der kom fjender fra den side. Det gav nogle gevaldige brag når de fyrede en salve af fra de tre kanoner.

Der blev gravet masser af tørv i mosen og masser af dem blev læsset på jernbanevogne der i flere dage stod på det inderste spor i en lang række til de var fyldte. Under læsningen blev der naturligvis spild nogle tørv og stumper (billinger) heraf, det fristede mange til at samle dem op når der var blevet mørkt. Det var lige ved at gå galt for nogen en aften da de ikke vidste tyskerne havde vagt ved en vogn med våben og tyskeren råber halt og begyndte at skyde da de løber, men ingen blev heldigvis ramt .

Mange af de tyske soldater lagde ikke skjul på de ikke var nazister og godt trætte af krig. På et sent tidspunkt af krigen fik den øverstbefalende beordret til Østfronten hvortil han udtalte, at efter krigen kunne man antagelig finde ham begravet på fløjen af alle sine soldater. Hans realisme var større end hans forhåbninger.